

Dorul

Mirimirela

Mi-am uitat, de dimineață, doru'-ntr-un cântec...
Am scăldat obrajii grădinii-n lacrimile
Florilor de lămâiță, ca-ntr-un descântec.
În raze de soare mi-am încins patimile

Să le ardă, să le facă tăciune !
Soarele, roșu de ciudă...apune.
Noaptea, în șoaptă îmi cântă andante
Din stelele ei culeg diamante.

Dorul prin flori, se răsfiră-n grădină
În taină, susur de frunze-l alină
Vântul în brațe îl ia și-l așterne
La mine în piept și sub gene.